

ENTERED AT THE POSTOFFICE AT PARKLAND WASH. AS SECOND CLASS MATTER.

Mr. 10.

Parkland, Wash. 10de Mars, 1899.

8de Aarg.

En sorgelig Sandhed.

(Forts. fra sidste Nr.)

Bekendelsen i den 3dje Kvitet: "Jeg tror, at jeg ikke af min Styrke eller Fornuft kan tro paa Kristus eller komme til Kristus, min Herre, men det er den Helligaands Gjerning", har sin Grund i Guds Ord. At dette ikke er vor egen Gjerning har Tusinder og atter Tusinder faaet erfaret. Den Helligaand alene kan lære os det.

Men her til kunne maaske en indvende: "Derfor dette er den Helligaands Gjerning alene, og jeg aldeles ikke kan medvirke noget, da kan jeg jo ligesaa snart lægge mine Hænder i Skjodet og vente paa, at den Helligaand skal komme og begynde sin Gjerning i mit Hjerte." Der til maa svares: Du glemmer, at den Helligaand bruger Midler, naar han kommer til Menneskene. Han kommer til os gennem Midler, og disse Midler kan af Menneskene undgaaes eller modstaaes. Medens vi derfor ikke kan gøre eller udtænke noget godt, som af os selv, saa kan vi dog modstaa den Helligaand og hindre hans velsignede Gjerning i vore Hjerter. Og dette gjør vi, derfor vi foragter eller forsammer de Midler, gennem hvilke den Helligaand taler og gjenjober os. Tag et Eksempel: En Farmer kan jo ikke af sig selv bevirke, at noget vokser paa hans Form. Han kan ikke af egen Magt bevirke, at Sæden spirer, at Skyerne giver Regn, at Solen giver Barme. Men skal han derfor sige: Jeg vil ikke pløje og saa; thi jeg kan ikke bevirke at noget vokser, at Skyerne giver Regn og Solen sit Stin! Derfor vil jeg lægge Hænderne i Skjodet og ingenting foretage mig. Hvad vilde du sige om en Mand, som argumenterede og handlede saaledes? Du vilde sige: Vilkni kunde denne Mand ikke af sin egen Magt frembringe det, som skal til forat Sæden kan give Høst; han kunde aldeles ikke, som han selv siger, saa Skyerne til at give Regn og Solen Stin eller paa nogen Maade bevirke, at Sæden spirer og gav Væxt. Men han forjæmte at bruge de Midler, ved hvilke Gud giver os Høst. Gud vil, at vi skal pløje og saa, og da sørger han selv for Regn, Solskin og Væxt. Men fordi denne forsamte dette, og ikke pløiede sin Ager og ikke saede Sæd, men lod

Gjerderne ligge nede og Ageren overløbe sin Ager kunde han ikke vente nogen Høst. Det gik ham efter Fortjeneste.

Og det samme maa siges om dem, som forsammer og foragter Brugten af de Midler, gennem hvilke den Helligaand virker. Ved saadan Forsamelse af Raademedlerne hindres al den Helligaands velsignede Gjerning. De gaar og forlanger et Tegn af Gud, at nemlig den Helligaand skal komme med Tvang eller Magt. Men Gud tvinger ingen. Selv i Naturens Rige kan vi se, at Gud ikke bruger Tvang. Udværelse kan sige os, at det først er Opløstret, saa Knoppen og endelig Rosen. Væxt er en Lov endog i Naturens Rige. Gud kommer ikke og river Knoppen aaben med Vold og Magt; han gjør det ved Hjælp af en Straale Sol. Og saaledes er det ogsaa i Raadens Rige. Gud taler, han indbyder, ja nøder os at komme, men han tvinger ingen. Den som venter paa dette, han maa vente forgæves. Den, som foragter og forsamme Ordet, foragter et Raademedel, han foragter det Middel, ved hvilket den Helligaand lærer ham at kalde Jesus Herre. Og ikke mer end den Skjodsløse og ubetænksomme Farmer kunne vente Høst, kan et saadant Menneske vente at være med, naar Gud samler "Hveden i sin Lade."

Vi Lutheranere kan aldelig nokom talke den gode Gud, som har betroet os den herlige og træsterige Sandhed, at den Helligaand er virksom i, ved og gennem Ordet. Gennem Ordet, naar det høres eller læses med Andagt, eller betragtes, lærer den Helligaand os at kalde Jesus Herre. Og det er denne Sandhed, vi maa holde fast ved i Tilde og Livde. Glemmer vi den, er det ube med os. Rundt omkring os gaar der Tusinder, som her støder an. De mener, at den Helligaand er mest virksom til visse Tider, ved store Møder, eller gennem denne eller hin store Talsers Mund. Andre igjen gaar og venter i en Slags Uvisshed. De indbilber sig, at det alt er som Ulykkelig, at den Helligaand som en Due flyver hen over Landet og daler ned snart her snart der. Og hvem kan opregne alle de Tanker, som opstaar i det ende og forvendte Menneskehjerte! Gødt er det imod alt dette at vide, at den Helligaand er lige virksom og lige nært til at frelse Menneskene ved alle Møder og

til alle Tider, hvor Guds Ord lyder. Gødt er det at vide, at den Helligaand er lige virksom i dette Ord, enten det tales af Apollon eller Paulus. Den Helligaand er vissevis ikke bunden hvoertil til Gortizim eller Jerusalem, hvoertil til meget eller mindre begavede Talsere, hvoertil ved store entusiastiske Møder, eller hvor to eller tre forsamles; han er meget mere virksom til alle Tider og paa alle Steder, hvor Guds Ord høres og betragtes. Denne herlige Sandhed er det, som Gud nu ihor har betroet den lutheriske Kirke. Medens derfor man omkring os averterer i Bladene, at man i Kirkerne skal betragte snart "Krigen med Spanien", snart "Socialisme" snart "Filosofi" eller "Politik" eller en berømt Digters sidste Bog, saa lader vi Lutheranere alt saadant forblive udenfor vore Kirker. Vi samles i vore Kirker og oplæser og lægger til Grund for gubelig Betragtning Dagens herlige Evangelium eller Epistel. Vi tror, at Fortyndelsen af Ordet er det vigtigste. Ordet, gennem hvilket den Helligaand taler, forsamler og helliggjør og opholder Menneskene. Jesus har beføjet os at prædike Evangelium, og han har prøvet den salig, som hører Guds Ord og bevarer det. Jesus har ikke nyttigt saadanne herlige Forjættelser til noget andet, som vi kan høre, læse eller overvele, som sit Ord. Vil vi ved det, da er vi hans Disciple. Gud hjælpe os til at annamme med Sagtmødighed Ordet, som er indplantet i os, som er nært til at gjøre vore Sjæle salige, Amen.

M. H. G.

Menigheden.

Et og andet om dens Opvinding og Ordning og Slikke.
(Af J. M. Scoth.)

3.

Menigheden, en Guds Ordning.

(Fortællelse.)

Men ihor Gud med Nagerne overgiver til Menigheden Bevarelsen, Fortyndelsen og Udbredelsen af Raadens Midler, følger jo heraf, at den selv kan bestemme, hvortil dette skal se.

Men forat nu ikke nogen, der kunde være tilhøvelig til at forsamme sin Blygt, kunde have nogen Indflydning, og vissevis ogsaa forat forebygge Worden, har han selv ogsaa anordnet Ordets Embede i Menigheden.

"Og han satte nogle til Evangelist, nogle til Hyrder og Lærere, til de helliges fuldkomne Beredelse, til Tjenestens Gjerning, til Kristi Legems*) Opbyggelse." Ef. 4, 11, 12.

"Og Gud har sat nogle i Menigheden, først Apostle, for det andet Profeter, for det tredje Lærere." 1 Kor. 12, 28.

At dette stutes da med Rette, at Gud, ihor han forordner Læremænd i Menigheden, dermed ogsaa anerkjender den, som sin egen Ordning.

At ovennævnte Grunde, kan vi nu gjøre os et nok saa klart Begreb om, hvilken yndelig Stilling alle de er i, som har Aaledning, men ikke vil høre til en ret, kristen Menighed.

Alle Indflydelinger, som den store Her af udenforstaaende kan fremføre, henveires som Rouer for Vinden blot ved dette ene: "Guds Ordning."

Med ikke nok hermed, Gud har aldeles ikke ladet os i Uvisshed om, hvortil vort Forhold kunde være i saa Henseende.

Aldere eders Bøllebere og værter dem herige, thi de naage over eders Sjæle som de, der skal gjøre Regnskab. Ebr. 13, 17.

"Gud, som ikke er med mig, er imod mig, og hvo, som ikke samler med mig, adpreder." 1. Kor. 11, 23.

"Derfor I elsker mig, da holder mine Bud. Gud, som har mine Bud og holder dem, han er den, som mig elsker." Joh. 14, 15, 21.

"Salige er de, som hører Guds Ord og bevarer det." 1. Kor. 11, 28.

"Over den, som vil bekjende mig for Menneskene, ham vil ogsaa jeg bekjende for min Fader, som er i Himlene. Men hvorsomhelst, der vil fornægte mig for Menneskene, ham vil ogsaa jeg fornægte for min Fader, som er i Himlene." Math. 10, 32, 33.

*) Kristi Legeme, som er Menigheden. Kol. 1, 24.

En ung Piges Historie.

[Aft 3.]

(Fortsættelse.)

Femte Kapitel.

"Jeg kan ikke lide din Broder," afbrød Minna koldt Moders Fortælling, "var det en Tale ved saadan en Leilighed, si!"

"Og dog elskede han mig, Minna, dog er han et velvilligt Menneske, trods alle de taabelige Fordomme, hvori han selv og andre have hildet ham. Jeg ser et Bland paa Marias Kind der kapper med det paa din; jeg blussede ogsaa ved min Broders Ord; og jeg nægter ikke, at min Stolthed reiste sig ved Tanken paa alle mine Fortræffeligheder. Siden har jeg ret maattet stamme mig over mine tyndige forfængelige Tanter.

Kort Tid efter reiste vi til Italien, hvor jeg stiftede Bekendtskab med Professor Lange. Som Kunstner regnede jeg ham for, paa en Maade at staa udenfor Ceremoniellet, og jeg fandt meget Behag i ham. Han var saa fortrolig med alt, Rom (som i forbigaaende sagt ikke fortjener den Glorie, hvormed Fantasiaen omgiver den) var halvt som hans Hjem, og hans Godmodighed til at ledsage og forklare var stor; han viste rigtig nok samme Godmodighed mod etpar andre danske Damer, som, efter min Mening, aldeles ingen Fordring havde paa Udmærkelse, hvilket mishagede mig; dog, han var et Geni, et stort Geni, og saadanne Joll troede jeg, at man maatte holde meget til gode.

Au, mine kjære Børn, tror jeg, I have et klart og sandt Billede af, hvorledes jeg var. Stor havde jeg for Dinene og for Hjerter, og var dog fuldkommen overtydet om, at jeg var naturligt klarende.

Vinteren forløb i Sus og Dus, Selskaber ude og hjemme; jeg læste ikke meget, thi Liden forløb med Bister og Toiletteforberedelser; men jeg gjorde det gjældende, som jeg havde lært. Afsluttede Tilbud blev afviste; det kostede mig ingen Sorg at gjøre det.

Herr Hoppe smigrede mig først og sidst. Karl opfyldte ethvert af mine Ønsker, trak mig frem ved enhver Leilighed og viste mig stedse den største Kjærlighed. Jeg prædikerede som Bertinde ved vore Selskaber, hvilket morede mig meget. Din Fader, Minna, var den eneste af de borgerlige Benner, som beddede at komme; min Broder bad mig utvælsk at være høflig imod ham. "Det er den bedste Fær paa Jorden," sagde, "Stade, at han ikke er af Fødsel, (det vil sige af Mod) thi han har et øgte adelt Hjerter, veligt som Guld; han er altså god for denne forværende Verden. Stolt er han, uafhængig; han er den eneste af mine faaldrige Benner, som ikke har

villet benytte mig, trække mig op paa en eller anden Maade, ja, han har endog aflaaet flere Tilbud, jeg har gjort ham. Liberal er han forresten, men han giver hver sin Ret."

Efter denne anbefaling viste jeg mig, som min Broder onskede, særdeles høflig mod Lieutenant Staal, men han søgte sig ikke tiltrukket af vor Omgang og kom yderst sjelden.

Paa den Tid begyndte min Broder at synes om en smul, ung Pige, men, for han elskede sig, spurgte han mig, om det var mig imod, da han ellers aldrig vilde gjøre det. Det var et Tegnet paa inderlig Kjærlighed, paa ubegrændset Tillid, men tillige et Tegnet paa, at hans Kjærlighed til hende ikke var den allerførste.

Kunde hun tilfredsstille ham, kunde jeg umulig ønske en bedre Solgerinde. Det var den godmodigste, søeligste, enfoldigste lille Person, der kunde eksistere. De blev gifte, og der herskede et fortræffeligt Forhold mellem os alle tre; jeg overlod hende min Plads som Bertinde, men blev dog ved at være den første til at ordne og styre.

To Aar svandt; vi levede paa den samme muntre og glimrende Maade, men dette Liv tilfredsstillede mig ikke mere; jeg hagede efter noget højere. Jeg indsaa, at meget i denne smilende Verden var tomt og hult, at meget hos mig selv var tomt og hult og jeg hagede efter noget, uden selv at vide, hvad det var. Karls lille Son var mig inderlig kjær, og jeg tilbragte megen Tid hos ham, jeg fik ogsaa mere Sans for Naturen, men trængte dog bestandig til noget andet, en højere, levende Interesse.

En meget vakker Dame, til hvem jeg betroede mig, forstyrede (eftersom hun ikke vidste noget bedre), at jeg maatte have et eller andet Talent, som vilde komme til Udbrud; hun sagde, at det var gaaet hende ligesaa, men at hun, da hun ret havde lagt sig efter Musik, havde faaet sin Sindro tilbage. — Som Børn kostede jeg stor Nøds for min Tegning, og fik nu den Ide at uddanne mig heri.

Jeg henvendte mig straks til vor gode Professor, men han var ikke at betynde til at forandre sin Beslutning at tilbringe Sommeren hos en gammel Veninde i Forum. Karl og hans Søsne vilde til et Bad i Tyskland; jeg havde ingen Lust til at følge, og var rent utvælsk over ikke at kunne benytte deres Fraværelse til at lære at male; jeg var ikke vant til Qværlinger, og det gjorde mig forhyppet. Endelig en Dag kom Karl ind til mig og sagde:

"Kaa, Søster, nu kan du saa dit Dulle opsigdt, hvis du selv vil; Professoren vil ikke opgive sit Besøg, men du kan meget godt, hvis du kan finde dig i Tærvælsighed, være paa samme Sted. Dette er hos en Prestente, Bedstemoder til Lieutenant Staal; jeg har forespurgt mig, og hun vil gjerne tage imod dig. Se nu har du tre hele

Maaneder til at male i; i den Afkrog er du naturligvis aldeles uforstyrret, og jeg haaber, at du har malet og tegnet nok for hele dit Liv, til vi komme hjem."

Da Karl reiste, tog han mig i sine Arme: "For ni Aar siden, Louise, reiste jeg til det samme Bad, og kom hjem i sorte Klæder; Gud vil den gang bevare os."

Jeg kunde neppe rive mig løs fra ham, og jeg har ikke seet ham siden, for idag."

Moders standse, Taarvæne løb ned ad hendes Kinder; jeg greb hendes Haand, og idet jeg kysede den, bad jeg hende holde op.

"O Moder, vi have hørt nok, vi kunne tænke os det Andet, du skal ikke atter gennemleve Sorgerne."

"Du tager fejl, Marie, det jeg har fortalt, er det bitreste, det Andet er glædeligt og opløstende selv i Smerten.

Forunderligt levede Gud mine Veie! havde han ikke givet mig denne Lust til at male, var jeg aldrig blevet den, jeg nu er; tro ikke, jeg vil ophøje mig; et Joagt, skøndelig Væsen er jeg, men Guds Varn; det ere vi jo alle tre, hans tilbedende Børn.

De prægtige Guldbloedsheste pusede og stampede for den lette, elegante Wienervogn; vor gamle Kusk bødte sig med den storartede Værdighed, som er ganske egen for gamle Kusk i gamle Familier; den snorede Tjener med de hvide Handsker og den mod sit Herfald ydmyge, mod Andre stolte, næsten næsse Mine, stod bag paa, da jeg rullede til mit foreløbige Hjem hos Fru Staal i Forum. Hun havde ikke Leilighed til at modtage min Kammerjomfru, og jeg sad og grundede over, hvorledes jeg skulde kunne hjælpe mig selv, Roget, som foretom mig ligesaa komisk som vanskeligt.

Endelig holdt vi udenfor et smukt, enetages lidet Hus med Roser og Vinranter op ad Muren, ja helt op ad Taget, hvor de dannede en Krands om de to temmelig store Kvistvinduer. Haven udenfor Huset var saa net; de blaa Vinduer skinnede i Aftensoen; den lille Kanarifugl, som hang udenfor, sang lystig og nippede til det grønne Fuglegræs; Aftenstollen lød, og i den aabne Dør stod Professoren med sit opklarede Ansigt, en smul, gammel Dame med snehvidt Haar og en smilende, brunsiet Bøndepige, for at tage imod mig."

"Det var Karen!" raabte Minne og klappede i Hænderne.

"Ja det var Karen; hun nikkede til mig; Professoren hjalp mig ned, og Bedstemoder rakte mig Haanden til Velkomst; borti rullede Voquen og jeg traadte ind gennem den lave Dør, ind i den smukke, lille Stue, hvor Alt var bonet, blødt og rent. Der kom strax Fred og Rolighed i mit Sind; jeg søgte mig hyggelig tilmode og forundrede mig dog over, at jeg gjorde det.

Over Sofaen hang Lieutenant Staals Portræt. "Er det ikke deilig", sagde

Bedstemoder, "dit gav Professoren mig i Inlegade, det er som om jeg havde ham selv; jeg kan ordentlig gennem Dinene se ham lige ind i hans ærlige Hjerter."

Det var, sølte jeg snart, Mennesker ganske forskellige fra dem, jeg hidtil havde truffet. Sjont Bedstemoder saa baarligt, gik med Besvær og i det Hele var affældig, slød Talen glad og ungdommelig fra det glade ungdommelige Hjerter. Det lange Liv og de mange Sorger havde ikke rovet, men givet hende Fred; Fremtiden saa folbeskinnet for Bedstemoder, hendes Sjerninger frugtede ikke Lyset, Tjenerinden skulde saa sin Lon. Hun taale om det andet Liv med en Bighed, som om hun alt havde prøvet det; om Døden, — Døden, som man i vore Kredse saavidt muligt havde seet bort fra, — med en Ro, der forbausede mig: "Frelseren vil være hos mig i min sidste Stund; jeg stoler paa hans Naade." Sjont de viste mig alle mulige Hensyn, sølte jeg dog godt, at deres Opsørkel vilde have været den samme, om jeg havde været en ubetydelig, ubemidlet Pige, men jeg blev ikke fornærmet, tværtimod, det hævdede dem i mine Øjne; jeg havde seet saa meget Kryberi og Smitteri, at det var blevet mig modbydeligt.

Hvor æroverdig saa alle Bedstemoder ud i sin glatte, sorte Kjole med den snehvide Krave og Skjorte og det solgvide Haar; hvor godt skødte ikke det glade Smil hende, thi Bedstemoder havde saadant et Smil og fra hendes Læber skød glade, opmuntrende Ord, blandet med Nivør. Sjont Professoren var over halvtreds, var han dog en ung Mand i hendes Tanker; hun havde jo baaret ham til den hellige Daab og havde et Slags moderlig Myndighed over ham.

Taus sad jeg og hørte paa dem; jeg var ikke vant til at tale, som de talde, men behageligt var det at lytte dertil. Det Ønske, jeg ikke rigtig kunde forstaa mig med, var, at Karen, naar hun sølte i Stuen, blandede sig i Samtalen; hendes Venlighed mod mig, den Maade, hvorpaa hun spurgte: "Har vi Ønske, hvad?" fornærmede mig saa meget, at jeg tydeligt gav mit Misbehag tilkjende.

"De kjender ikke Karen", sagde Professoren, "det er en saad Bekke. Hun kom her i sit femtende Aar; nu er hun femogtyve; hun lever kun for sin Fru, passer hende i enhver Retning, værner om og vaager over hende. Kullig havde hun et Tilbud af en Fær, hun kunde lide, og hvad svarede hun: Jeg tager ikke fra min gamle Fru; hun skal ikke se et nyt Menneske om sig; jeg ved, hvordan hun vilde have det i alle Dele, og bliver til Enden. Vil du vente kan du. Finder De nu ikke, at Karen har Ret til at tale med og paa en Maade regne sig til Familien?"

(Mere.)

Abonner paa "Pacific Herald", 50c pr. Aar.

Hun vandt for Herren.

En rygseløs Mand i en tykt By sad ofte med sine Deillebrødre i Beris-huset til langt ud paa Natten. Der kom de blandt andet til at tale om sine Koners Lyder og Dyder, og han var udtømmelig i Udtaler over sin brave Egteskælle.

"Naar hun bare vilde lade være at bede saa meget", sagde han, "var hun et Kunststykke paa en god Hustru. Om vi f. Eks. i dette Sted blot alle begav os hjem til mit Hus og vaskede hende, forat hun skulde tillave os et Maaltid, saa vilde hun med engang staa op og meget venlig efterkomme min Befaling."

Hans lystige Kamerater mente, at dette var umuligt og lagde et Væddemaal med Manden herom. Hele Selskabet drog nu larmende afsted til Huset. Manden bankede sterkt paa Døren, og da Tjenestepigen kom ud, spurgte han hende:

"Hvor er min Kone?"

"Hun er isæng," svarede Pigen.

"Kald paa hende", vebblev Manden; "hun skal staa op og lade Aftensmad til mig og mine Venner."

Konen stod strals op, modtog Selskabet med Venlighed og skubte sig at faa Maden færdig. Derefter saettes frem, hvad hun havde, og Gjesterne toge til talte. Hun opvartede dem paa det allerbedste og gjorde ikke en sur Mine derill, saa det var, som om hun selv skulde have indbudt dem.

Fald af Forundring vendte nu en af Gjesterne sig til Konen og fortalte Antebningen til, at de var komne paa denne usedvanlige Tid.

"Vi har tabt vort Væddemaal", tilfølede han. "Men sig mig dog, hvoreledes har De bragt det derill, at De kan være saa venlig og forekommende imod os, da De umulig kan billige vor Færd?"

"Det skal jeg sige Dem," svarede Konen. "Da min Mand og jeg eglede hinanden, levede vi paa Verdens Vis, idet vi blindt den fulgte vore Lyster og gjorde det, som er ondt for Herren. Det har behaget den høje Gud at redde mig ud af denne usalige Tilstand. Men min Mand vandrer desværre endnu paa sin fordærvelige Vej, og jeg kan ikke negte, jeg frygter for hans tilkommende Skæbne. Derfor har han saadan, som han nu er, hvor ilde vil det da ikke gaa ham! Derfor er det min Pligt at gjøre ham i det mindste det nærværende Liv saa behageligt som muligt. Mere formaar jeg ikke. At forandre hans Hjerte og Sind, det staar ikke i min Magt; det er ikke noget Menneskes Berf."

Dette Svar rørte Selskabet og gjorde hver et dybt Indtryk paa Manden.

"Hvære Route," sagde han, "er du virkelig saa bekymret for min Skæbne i Evigheden? Tal for din kjærlige Advarsel! Med Guds Hjælp skal jeg

blive et andet Menneske, forat jeg ogsaa hinsides kan samles med dig."

Manden holdt Ord. Han blev en faad kristen og en bra Egtemand.

3 24 Aar.

"Den gode Hjerde" beretter, hvad en bekendt og from Lægmand i Norge fortalte ved en Opbyggelse:

"Jeg talte i et Bedehus i en af Smaabyerne. 3 Troppen til Løstokolen sad en gammel Kone. Da Opbyggelsen var ilende, reiste hun sig, jeg hilste da paa hende med de Ord:

"Nu, hvordan staar det til?"

"Na, jeg har nu gaaet her paa Sælen i 24 Aar, jeg da," svarede hun.

"Ja, du har du det lært Sandheden af, hvad der staar i Guds Ord, nemlig, at 'fra Hjertet udkommer onde Tanker, Mord, Hor, Eljortlevnet, Lyverl, falske Bidnesbærd, Bespottelse?' (Matt. 15, 19.)

Men hvad gjorde vel denne flittige Opbyggelseskone?

Ikkefor at høre sig for Frelserens eget Ord, gaar hun Tiden efter den til en Soglvær forat drage Prædikanter frem for Ketten. Men hun fandt ingen som vilde høre hendes Sog.

Hvad havde det gavnet denne Kone at høre Guds Ord prædilet og forkyndt i disse 24 Aar? Det ligger i hendes Svar, at med hende maa det nu gaa godt til, siden hun har været en saadan flittig Tilhører. Men hendes Gjerning viser os Gjemtetsfærdigheden og Parfælskimen at være den raadende i hendes Hjerte.

Det er vist ikke saa sjelden, at naar en Prædikant ved Guds Raade kommer til at røre ved Samvittighedens indre Strenge, at man da gjør Oprør mod Guds Ord ligesom denne Kone. Men enhver, som gjør dette, han give nye Agt paa Frelserens Ord: Hvo, der foragter eder, foragter mig. (Euf. 10, 16.)

Jeg hørte en Kone sige, at hvis hun hørte noget fra Prædikestolen, som hun ikke likte, da lod hun det gaa ind ad det ene Ore og ud det andet. Men enhver, som da hører noget af Loven, som siger: Forbandet er hver den, som ikke bliver ved i alle de Ting, som er skrevne i Lovens Bog, saa at han gjør dem. (Gal. 3, 10.), han vil da iselge sin fordærvende Natur ganske vist "lade dette gaa ud gjennem det andet Ore."

Tal derimod din Gud, naar din Sjælesfærger kommer til dig med Lovens Ord, hvad enten det er fra Prædikestolen eller det Her i privat Samtale. Bed saa om Raade til at "adlyde Ordet og give dets Virkning Rum i Hjertet. D. H.

Det maa være et godt Ord.

"Det maa være et godt Ord," sagde en dengang hedenst Hædning paa en af Synhædsberne til en Missionar, "det

maa være et godt Ord, som 3 prædiker; thi jeg ser, at de af mine Landsmænd, som har taget imod det, nu gjør, hvad de før aldrig har gjort, og hvad vi alle gjør: de elsker sine Fiender, og det er visst en god Ting."

Belalt for Herold.

J Jacobsen Douglas	\$1 00
O Tjensvold Eldorado	50
Thrine Hendrichsen Starbuck	1 00
T Thompson Geary	1 00
N J Hauge Kisting Sun	50
Mijs J Lindskold Nordland	50
J E Ribbo Wilmar	1 00
N Jacobsen Farmingdale	50
Christiana Moe Hemlingford	50
E Lorkildsen Lamont	1 00
G Trondsen Hatton	50
O O Qualey Midgeway	50
J Freng Geneice	50
Dr Amundsen Cambridge	50
Rev D Koaase Menomouie	1 00
Prof Juvsater Robbinsdale	50
B Paulsen Elon	50
O S Orina Pelican Rapids	50
G Rattestad	50
G Guldbrandsen	1 00
O O Howland Gerhard	1 00
H Smette Dayton	50
K J J	50
Rev D J Grove Brainard	1 00
Mrs D Barresen Strum	50
Mrs J Loden Conway	25
Mrs O O Warner Bothell	50
T E Quarte Jessenden	1 00
Rev J O Scheie Whitewater	50
G Majou Palmyra	50
Rev G Hoel Jola	1 50
J H Bestul Scandinavia	50
G M Hansen Tenold	1 00
J H Madsen Fresno	50
L Olsen Deer Park	50
H Iversen	50
H Hong Roy	50
P H Hong Clinton	50

Hjertelig Tak.

E. Berrum,
Asst. Kas.

Gen'l Nelson Milles ejer 1200 Acres med fint Stogland i Jefferson Co. Wn.

Northen Pacific har paabegyndt en betydelig Udvidelse af sine Varehuse og Kaier i Tacoma. Det er paagrund af den stadig tiltagende Trafik paa Orienten og Hamoll-Derne at navnte Banekompani har fundet dette nødvendigt.

W. J. Hays i Seattle har anlagt Sogsmaal mod James J. Hill for \$700,000 som Statedersstatning. Mr. Hays paastaar at have Earet til den Del af Smiths Cove, hvor Mr. Hill nu har anlagt sine store Varehus og Kaier.

Taksigelse.

Med hjertelig Tak modtaget fra Parkland Menighed til Veie af Lokal for Sjemandsmissionen i Seattle, Ofser paa den Sondag i Faste #13. John Wofes.

Vor Frelseres norsk

luth. Kirke

Hj. af So. 2 og 17th St.
TACOMA, WASH.

CARLO A. SPERATI,
Pastor.

Bopæl: 2530 So. 1 St.

Gudstjenester:

Søndag 9:30 A. M. . . . . Søndags-skole.
" 11 A. M. . . . . Høimesse-gudstjeneste.
" 7:45 P. M. . . . . Aftensang.
Onsdag 8 P. M. . . . . Kor Øvelse.
Lørdag 9 A. M. . . . . Lørdagskole.
Hver 1ste og 3die Torsdag Aften i Maaneden, Ungdomsfor ening
Hver 2den og 4de Torsdag Eft. m. i Maaneden, Kvindeforening.

Mt. Tacoma Route

Tacoma & Columbia River Ry.
TIME CARD. Effective Dec 19, 1898.

Leave Lake Park. (Spanaway)	Leave Tacoma 17th Jeff Ave
7:00 A. M.	7:30 A. M.
11:00 A. M.	3:30 P. M.
6:00 P. M.	6:30 P. M.
SUNDAYS:	
7:00 A	10:30
6:00 P M	6:30

*Daily except Sunday.

The 7:30 A. M. train, daily except Sunday, connects at Lake Park with Stage Line carrying U. S. Mail for Benston, Glenis, Eatonville, Meta, Elbe, Ashford, Longsmire's Hot Springs and Mineral City, carrying freightpassengers and mail. For further particulars apply to

E. O. Erickson Agt.
Parkland, Wn.

E. G. Dorr, G. F. & P. A.
Tacoma, Wn.

PACIFIC HEROLD,

Udgivet af
Pac. Luth. Univ. Ass'n.
udkommer hver
FREDAG.

E. BERGUM, Redaktør.

Abonnements-Vilkaar:

Et Aar..... 30 Cts
Seks Maanedes..... 25 Cts
Til Europa pr. Aar..... 75 Cts

Adresso: **PARKLAND, WASH.**

Merk:

Allt vedrørende Bladet sendes til „Pacific Herald“. Alle andre Forretningssager sendes til Pacific Luth. University Ass'n., Parkland, Wash.

Benge bøger sendes i Ronen Ordets, lydende paa Parkland, Wash.

Bidrag til Indremissionen og Church Extension bød sendes til Dr. J. E. Kuning, Fern Hill, Wash., Koadjuter for Bør. Distrikt.

Herre! du kan lade mig og hender mig. Du forstaaer mine Tanker langt fra, du hender graat alle mine Bøle. Der er ikke et Ord paa min Tunge, Se, Herre! du ved det altsammen.

Sal. 139, 1-4.

Bl man leve for Kristus her, dersom vi ønsker at saa være med ham Høst.

Den, som i Trøstid tjener Herren, behøver ikke at bekymre sig om, hvorfra næste Maaltid skal komme.

De to sidste Nummer af „Nyttetiden“ indeholder en meget interessant Beretning af O. G. B. om „Den evangelisk-lutherske Feilerte i Danmark.“

Bibelen maa oversættes paa 10 forskjellige Sprog, førend den kan blive læst af alle de Stammer af indfødte, som bor paa Philippinerne. Det mest udbredte Sprog er Bisayan, som tales af omtrent to Millioner; dernæst kommer Tagalog, som tales af omtrent 1½ Million indfødte. Sidstnævnte er mest brugt i Manila og centrale Del af Luzon.

Det af England har en Biser paa 20 Spørgsmaal, som enhver maa besvare, der ansøger om Plads i Denen. Det første Spørgsmaal er: „Hvorledes tilbringer du Søndagen?“ Lad enhver af Herolds Lesere stille sig selv det Spørgsmaal, og saa prøve Svaret efter Guds Ord. „I skulle holde Sabatten, thi den skal være eder hellig; de, der vanhelliger den, skulle visseligen dødes, siger Herren. 2 Mos. 31, 14.

Den nuværende Guvernør i Alaska, John G. Brady, blev som Barn fundet hungriq, hjælpeløs og forladt paa Gaden i New York. Det er nu over 40 Aar siden. Efterat han en Tid havde været underholdt af Childrens Aid Society herheds, blev han sendt til en Farmer i Iowa, som havde lovet at tage sig af ham, og som ikke alene gav det forældreløse Barn et godt hjem, men ogsaa en god Opdragelse. Da han blev større, bestemte han sig til at studere Teologi, og Childrens Aid Society tog sig atter af ham og sendte ham til en holere Pædagogisk. For omtrent 20 Aar siden bestattede Brady at rejse som Missionær til Alaska. Han var i høj grad praktisk anlagt, og det han underviste de indfødte herheds om Bølen til det sidste Liv, forjante han heller ikke de Ting, som kunde bygge opgjøre dem for bedre Liv. Han byggede ikke alene Sogbrug, men oprettede ogsaa Skolestoler og viste Indlærere, hvorledes at bygge sig Huse og indrette koselige Hjem. I Vædet af nogle saaklar blev han en af de mest indflydelsesrige Mænd i hele Alaska. Da McKinley blev President, bestattede Brady at ansøge om Guvernørposten for Alaska og foretog derfor en Rejse til Washington, D. C. Presidenten blev saa interesseret i ham, at han indbød Brady til at tilbringe Aftenen i det Hvide Hus. Da Brady ud paa Stovden forlod Presidenten, havde han sin Udnavnelse i Lommen. Saaledes gik det til, at en New Yorks Jattigunge kom paa Guvernørskolen i Alaska.

De ritualistiske Stridigheder i England fortsætter uden Afbrudelse. Det er især Spørgsmaalet om Statskirken Ophøvelse, som nu især er paa Dagsordenen. Sir William Hartcourt, som for Tiden opholder sig i Italien, har i „London Times“ taget alvorlig fat paa de engelske Biskoper og Præster, som forsøger at indføre romerske Ceremonier og Rituelle i Statskirken. I nær tager han dem i Skole for den Raade, hvorpaa de taler om Statskirken Ophøvelse. Det kan komme paa en Raade, som de mindst venter det, siger han. Ritualisterne maa ikke tro, fortsætter han, at de saar Lav at være med sig Vandkirken protestantiske Plante for at kunne forfatte sin papistiske Habitu. Heller ikke bør det tillades dem at bruge Sognekirkerne og Kalbedrakterne for det at sætte Strikstole eller drive Medfælsning. De maa ikke indbilde sig at saa leve paa Beføstning af en protestantisk Institution under bette sit Arbejde med at „omvende“ England til den latinske Kirke.

Disse er Hensyn, som det vilde være godt baade for Biskopperne og Præsterne at overveje.

Ritualisterne ignes aldeles at have fat sig ud over Statskirken Forfæstter og nærmer sig med hurtige Skridt Romerkirken.

Abrahams Offer.

En Fader stod ved sit hjerte Barns Sogfæng. Børnet var glad i at høre om Gud og hans Rige. Faderen sagde da:

„Jeg vil give dig en datter Bog. Deri staar skrevet om den hjerte Gud, om den Herre Jesus og de hellige Engle.“

Børnet saa lange stille paa Faderen med store Øine. Endelig sagde det:

„Og om Abraham.“

Manden forlod Ordet; men det gik som et Svøb gennem hans Sjæl. Han vilde afbrøde Børnet, men det gjentog atter og atter Ordene:

„Ja, Far, og om Abraham.“

Endelig blev hans Hjerte stille og bøjede sig under Guds Vilje. Og da han tænkte sig paa Abrahams, som ikke saandede sin eneste Son, og han bøjede sig og bad den Son: „Se ikke min, men din Vilje! Du lægger Byrden paa os, men giver ogsaa en saa hellig Afgang. Giv mig Abrahams Tro, at jeg ogsaa kan saa sine hans Herlighed!“

Menigheden

Forsat fra Side 1.

„Ovo, som hører eder, hører mig, og hvo, som foragter eder, foragter mig; men hvo mig foragter, foragter den, som har afsendt mig.“ Mat. 10, 16.

Hvorledes kan nu følge dette nogen mene, at han elsker Gud og elles af Gud, naar han ikke følger Herrens Bud og Befalinger?

Bispefelig har Luther ogsaa herom Ret, naar han siger: Gud vil ikke gjøre noget særskilt for nogen. Han undeviste ikke Cornelius ved Engelen, men beoviste ham til Petrus. Andehaveren af Ordets Embede.

„Omtrent som han taler med Paulus fra Olamelen, vil han dog ikke opbevare Prædikeembede, men henviiser ham til Bøen, til Prædikestolen eller Præsten, der skal han høre og lære, hvad der er at lære.“

Gud vil, at vi skal gaa hen og høre Evangeliet af dem, som prædiker det, der skal man høre ham og ellere i- gensteds.“

(Vætt.)

Janul, Cal.

20de Februar 1899.

Dr. Redaktør!

Jeg vil herved tage mig den Frihed at sende Herolden nogle Ord, saa dens Lesere kan saa høre lidt fra denne kant af Verden. Her er vi nogle saa norske Familier, men vi har ingen norsk Præst. Det er nu iets Aar, siden vi kom hertil, og har i den senere Tid ikke hørt en eneste norsk Prædiken, og det synes vi er et stort Savn. I Osten havde vi jo baade norsk Dngang og

norske Gudstjenester. Vi skulle ønske, om vi detmødte et Par Gange om Aaret kunde saa Besøg af en norsk luth. Præst, som kunde opmuntre og belære os paa den evige Salighedsvæi. Jeg tror, at vi nok skulle samle en 10 Familier heromkring.

Vi har her et udmærket Klimat, Høst det af og til er svært tørre Aar. Jffer var det jaaledes svært tørt heromkring, saa det blev ikke stort Grode. Jaar før det lidt bedre ud, thi vi har haft lidt Regn og venter mere. Jeg haaber De vil give disse saa Ord Rum i Herolden. Hermed en flittig Hilsen til alle Bladets Lesere.

Verbodigt

Julla Rinde.

Bredre bemærk-t

Bengt til Sjælden Afbetaling indsendes til undertegnede. Alle andre Pengesager, som til Barnehem og lignende til Pacific Luth. University Ass'n, Parkland, Wa., og tvivlers for af Dr. G. Bergum. J. Blatten, Everett, Wa.

FRIT omtrent FRIT.

48 Letter 4 Bleds nord for Pacific Lutheran University, for af Sjæld, for blot \$3.50, omtrent \$7 pr. Lot. Hansen & Co. vander, 1340-42, Pacific Avenue, Tacoma, Wa.

Kongressen har bevilget \$342,000 til Forbedring af Havnen i Everett og Udsaabring af Gloen derhæde.

Bøger tilsalgs.

Synodens Salmebog. I Skind- bind	\$ 35
„ „ med rødt	
Suit og forgy'dt Kors og Kalk	1 00
„ „	
med rødt Suit og Albumspånede	1 75
Synodens nye, engelske Hymnbog, bandede Tekst og Musik	75
Norske og engelske Bibelhistorier	25
Katolcismar	15
Jössendals Billed ABC	15
Synodalberetninger, Pacific Distrikt	25
Ny Testamenter	25
Spar Tid og send til os efter disse Bøger.	
Adresse:	
Pacific Luth. University Ass'n Parkland, Wa.	

Kirke og Mission.

Past. Valdor Bjornson er kaldt til Kapellan for Pastorerne Wisness og Ronson i Cass Co., N. D.

I Westminster Abbey er der lagt 1-173 Personer begravne. Blandt fremmedfødte, som der er stedte til Hvile, er ogsaa den svenske Sangerinde, Jenny Lind.

Gedningemissionen har i dette Aarhundrede draget betydeligste fire Mill. Aarsindtægter fra Hedenstædets Mark til Kristendommen. Af disse er omtrent 1½ Million Kommaniter.

Den Forenede Skoleskole, Lars Swensen, gik i "Valtheraneren" den Oplysning, at der endnu mangler \$9070,61 paa det af Samfundet bevilgede Beløb til lobende Udgifter for dette Aar.

Dr. A. John Campbell, episkopal Prest i Stagsway, faldt paa Washingtons Fødselsdag død i sin Hytte dersteds. Han havde baaret Lommer for sit Hus og havde derunder forængt en Blodaare i Hjernen.

Under Tribune-Bygningens Brand i Minneapolis forulyk tabte Augsburg Publishing House 2500 Bibler og 15000 Salmebøger, som laa til Indbinding i J. J. Dahls Bogbinderi dersteds. Tabet var dog dækket ved Assurance.

Past. J. A. O. meddeler i "Hvitebende", at Don. J. A. Johnson i Madison, Wis., har skænket et tusind Dollars, som skal anvendes til Opførelse af en Hospitalbygning ved Luther College. Som Tak har Kirkens Råd besluttet at kalde Bygningen J. A. Johnson Memorial Hospital.

Baven maatte forulyk underkaste sig en farlig Operation. Da den var over, udtalte han det som sin Overbevisning, at Gud paa en mirakuløs Maade havde frelst hans Liv for saaledes at redde Kirken fra den store Fare, som hans Død under den nuværende Krise vilde have været.

Fra Danmark meddeles, at der er kommen en Bølgendejerselse fra Rudsministeriet, at en Prest kan tage sig selv til Herrens Børb, naar han gjør sit Ouse derom bitterligt for Nærværende. Ministeriet bemærkedes til at optage et Affinit om "Presters Selvforsvar" rentidige Udgifter af Akerbogen.

Flere Blade har meddelet, at Past. E. M. Biorns Residens i Minnesota er nedbrændt. Da Past. Biorn bor ved Jumbrota, er det rimeligvis Baa-ningshuset paa hans Farm i Minnesota, som er brændt. Da han netop havde faaet denne Gensdom betalt, var Tabet saa meget mere soledigt.

Fra Robbinsdale skrives til N. N. Tidende:

Lirsdag Aften den 21de Feb. havde vi en særdes Høje Fests ved vort Seminar. Som Erklæring om denne Fests, hænger der nu et meget smukt Maleri af Prof. D. G. Stud i vort Klasseværelse — Omkostningerne ved dette Arbejdes Afslørelse er bestrøget af Professorens fornufts Giever, der i Hørlig Erklæring om, hvad denne elskede Lærer har været for dem, har forfattet sig dette Billede af Kunstmalet Gauha og skænket det til vort Seminar. Past. E. J. Jerbee var Aftenens Taler; desuden holdtes korte Taler af alle Lærerne — og af Pastorerne Th. Nilsen, D. Kvaale, O. Ottefen og T. Wiprud. Prof. Stud, som ogsaa var tilstede, talte alle hjertelig for den Væ, som saaledes var bevist ham. Han dvælede i sin Tale særlig ved Minderne fra Seminariets første Tid.

Smulemanden fra Blanchardville skriver i "Folkebladet for den 1ste ds. "Ogsaa jeg er Myretungsmand og dertil en gammel Konferensmand. Om jeg ikke huster fejl, saa var det jeg, som paa Mødet i St. August 1870 foreslog Navnet Konferensen. Jeg tør ogsaa sige, at jeg elskede baade Navnet og Samfundet og den nye Retning af mit hele Hjerte. Jeg var glad, naar det gik Konferensen vel og færgede, naar det gik den ilde. Men mest har jeg sørget over den uhyggelige Forfaldelse, vi ved Foreningen kom i. Men lad os ikke "græde over spildt Mel." Vi faar finde os i Skæbnen saa godt vi kan. Det tør hende, at Herren har sin Finger med i Spillet. Vi er bødne ind i Feilfælden af en usynlig Haand, som ikke var vor egen; men Gud, derom er jeg forvisset. Jeg er derfor af den Mening, at vi handler uflogt, om vi for et hjært Navns Skyld kaster os ind i en ny Strid med os selv. Lad den Hæve, gamle Konferensføde i Fred. Vi vil mindes den som en sød Dram og takke Gud for, hvad den gav os."

En Doktor Brunon i Paris har offentliggjort en Afhandling, som har vakt berettiget Opsigt blandt Frankriges Læger og Væruopdragere.

Dr. Brunon har anstillet en Række Undersøgelser angaaende franske Arbejdsfamiliers Børn og er kommen til det Resultat, at disse i de fleste Tilfælde ikke opfores med Mel, men med Kaffe.

Og endnu mere; naar Barnet er 10—12 Aar gammel, har det allerede vænnet sig til aldrig at drikke Kaffe uden med Konjak til. Af 50 Barn, som Dr. Brunon har behandlet, havde to faaet Kaffe at drikke allerede inden de var en Maaned gamle, fire inden de var tre Maaned, og fem inden de var otte Maaned. De øvrige Barn var opforet med Kaffe fra den Tid, de havde fuldt et Aar.

En Lærer spurgte sin Klasse, som tælle 83 Barn i Alderen 6—13 Aar, hvormange af dem der daglig drak Brændevin. Det viste sig da, at 24 Barn regelmæssigt tog sin Snaps til Maden.

I Vigeskolerne er Forholdet endnu værre. Doktoren paastaar, at mindst 75 Procent af Vigeskolernes Elever daglig nyder forholdsvis store Mængder Spiritus, navnlig i Form af Visker, og at denne Vane er ligesaa udbredt blandt store som blandt smaa. I alle Frankrigs Byer kan man hver Søndag og Mandag se Skarer af Børn strømme til Kafeerne og faa sine medbragte Flasker fyldt med Visker eller Konjak, som de siden fortærer, uden at nogen tar Raad deraf.

(Reform.)

Kyst-Nyheder.

Tacoma har allerede begyndt at gjøre store Forberedelser for Festlighederne af hjerde Juli.

Kongressen har i Staten Washington oprettet en National-Part, der har faaet Navn af "Mount Rainier Natl. Part."

40 Landbrugere fra Illinois ankom i forrige Uge til Puget Sound, hvor de agter at oprette en Koloni. Det var især de høje Skatter, som drev dem bort fra Ill.

Everett & Monte Cristo R.R.Co. har begyndt at istandsætte sin Linje mellem Hartford og Monte Cristo. Det er nu to Aar, siden denne Linje blev udvasket af Flommen.

Der er al Sandsynlighed for, at Port Townsend Southern R. R. i Sommerens Løb vil blive fuldført lige til Olympia. Den nødvendige Kapital skal allerede være sikret.

Pacific American Fisheries Co., som i forrige Uge blev inkorporeret i New Jersey med en Grundkapital paa 5 Millioner Dollars, vil kunne kontrollere mindst 70 pCt. af Laksefisket paa Stillehavskysten. Den bekendte John Cudahy i Chicago er en af de ledende Inkorporatorer.

Mr. og Mrs. P. M. Lyse i Wilbur mistede forulyk sin eneste Datter, Elsie Agnette, i Starlagenshebet. Past. Nilsen forrettede ved Begravelsen.

En Døse i Portland, Ore., gav forst sine tre Børn Forgift og Skød derpaa sig selv. To af Børnene kom sig dog. Fattigdom og Rød siges at have drevet Moderen til denne fortvilede Handling.

Rundt det nedre Strog af Puget Sound søges der nu efter passende Steder for "Fish-traps" ligesaa lortigt, som man i Alaska søger efter "Mining claims".

Northern Pacific har sat en "Flyer" igang mellem St. Paul og Seattle. Dette Hurtigtog, der er ment at konkurrere med Great Northern Banens Hurtigtog mellem de nævnte Byer, skal kunne gjøre Turen mellem de to Byer i Løbet af 62 Timer.

Ernest Madsen, Andestyrmænd paa den tremastede Skonnert "Jennie Warren", faldt forleiden, netop som Skonnerten passerede Golden Gate, ned fra Formasten og forflog sig i den Grad, at han døde i Løbet af nogle faa Minutter.

En Møllemeister i Colfax har opfunnet en ny Methode for Kornmaling, der siges at staa langt over Brugene af "Rollers". Et større Firma i Milwaukee, Wis., har allerede bestilt det nye Slags Maskiner for en stor Mølle, som nu skal opføres dersteds. Opfindelsen siges at være uhyre værdifuld.

En irsk Landagent, som arbejder den katolske Kirkes Interesse, var for en Tid siden ved Puget Sound for at finde et passende Sted for en irsk-katolsk Koloni. Efterat have foretaget forskellige Rejser ved Sundet bestemte han sig for Puhalup-Reservationen og er nu reist til Irland for at hente en 30—40 Familier, som der faar ferdige til at komme herover.

Sidste Søndagsaften blev ikke mindre end 7 Personer i Tacoma plyndret af to Stratenrovere. De havde taget Plads ved en Bicycle St, som ledes fra Byen til Point Defiance Park, og sned der den ene Rytter efter den anden, efter som de kom. Efterat have plyndret sine Ofre og bundet deres Hænder og Fødder, tog de dem og lagde dem Side om Side mellem Bræsten tæt ved Væskanten. Da Stratenroverne ikke fandt Fortjeneste nok i denne Fremgangsmaade, frøg de sin Vej og lod sine Ofre ligge. En af dem laa fra Kl. 8 til 11 Aften, førend han kom løs, og havde da alt han kunde gjøre med at lave sig hjem.

Vor Barneskole.

Barneskolen vil i dette Aar drives hovedsagelig efter den ifjor følgende Plan. Undervisning gives i Religion, Norsk og Salmesang, samt i de Fag, som almindelig læres i Common-Skolen, saasom engelsk Læsning og Grammatik, Geografi, Fysiologi, Regning, med mere. I Religion undervises der baade paa Engelsk og Norsk og Forældre bedes derfor om at lade os vide, i hvilket Sprog de ønsker deres Børn skal modtage Undervisning.

Det Lokale, som ifjor benyttedes, blev forliden og i andre Henseender mindre bekvemt. Vi har derfor iaar fundet det nødvendigt at sætte istand et større Værelse paa første Etage i Bygningens nordre Fløj til Brug for Barneskolen.

Da det i flere Henseender er forbandet med Vanskeligheder at have Børn og voksne i samme Bygning, har vi iaar ordnet det paa den Maade, at kun voksne faar bo i Bygningen. For Børn, som sendes til Skolen langveis fra, vil der blive sørget for Plads i paalidelige og kristelige indede Familier i Nærheden af Skolen, hos hvem de vil faa Kost, Logi og Tilsyn for en rimelig Godtgjørelse.

For Undervisning i Barneskolen betales 40 Cents pr. Uge, \$4 for Høst Terminen, 12 Uger; \$4 for Vinter Terminen, 12 Uger; \$3.50 for Vaar Terminen, 10 Uger; \$10 for hele Skoleaaret, som bestaar af 34 Uger.

For Kost, Logi og Tilsyn for Børn under 12 Aar betales \$1.25 pr. Uge, over 12 Aar \$1.35 pr. Uge. Lægetilsyn 50 Cents pr. Termin.

Betalingen for Undervisning, Kost, Logi og Lægetilsyn erlægges forskudsvis.

Vinterterminen begynder den 3. Jan. 1899.

Vaarterminen begynder den 28. Mars, 1899.

Begjæring om Oplysninger og Optagelse sendes til Bestyreren,

N. J. HONG,
Parkland, Wn.

Netop ankommet!

Et godt Udvalg af norske Skolebøger, Bibler, Testamenter, Salme- og Sangbøger, Manuskriptpapir, Daabs, og Giftermaalsattester m. m. m.

VISSEL & EKBERG.

1105 E. R. Str. Tacoma, Wn.

The Pacific Lutheran University, ...Parkland, Washington...

FOUR COURSES OF STUDY.

Preparatory. Normal. College Preparatory. Commercial.

Also Excellent Advantages for Learning Music, Painting and Dress Making.

Beautiful Location, Genial Climate, Modern Conveniences, Steam Heating, Electric Light. Students may Select their own Branches.

Thorough Work in all Departments.

Beginning classes in the following branches will be organized at the opening of the winter term:

Arithmetic
Penmanship
Book-keeping
Norwegian
Singing
Religion, Exposition Dr.
Luther's Small Catechism
Reading, Modern Europe
Reading, Shakespeare's Julius Caesar
Reading, American Poetry
U. S. History
Beginning Grammar

Advanced Grammar
Geography
Beginning Latin
Beginning German
Political Economy
Parliamentary Law
Freehand Drawing
Spelling

The following classes will be continued from the fall term:

Arith. Percent.
Arith. Comp'd. Numbers
Rhetoric
Physics
Algebra
Book-keeping
Elementary Psychology

Winter Term Opens January 3, and closes March, 24, 1899.

For further particulars, address the principal,

N. J. HONG,

Parkland Washington.

Tacoma Adv.

H. V. ROBERTS,
Tandlæge.

Crown and Bridge Work a Speciality
Call and get prices.
Room 206, 1156 Pac. Ave. Tacoma

Lindahl Photo-grapher

919 C Street.
Tel. Black 1397. Tacoma, Wn.

Magazine Binding Commercial Books

NEIL & ANDERSON

Bogbindere.
Tacoma, - Washington.

ALLEN & LAMBORN
PRINTING CO.

Over Post Office, Tacoma.
Have special facilities
for the execution of Printing
in foreign languages

J. M. Arntson,
North Sagfører.
Notary Public.

Udfærdiger alle lovlige Dokumenter
saahom Ejhæder, Rentkonter, m. m.
Municipal Court-Rooms
City Hall.

TACOMA, - - - - - WASH

Komplet Udstyr

- af -

Sko OG Støvler

faaes hos vor erfarne Sko-
handler og Skomager
S. OLSEN,
1109 Tacoma Ave.

Gaa og se, du vil finde, at
Olson baade har, hvad du
trænger, og kan sælge vel saa
billigt, som nogen anden
Handlende.

Scandinavian Seamens
Mission.

2122 First Avenue,
Seattle, - - - - - Wash.

**Student-
Supplies**
OF
ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co

926 Pac. Ave. - - Tacoma, Wash

Lutherist Pilgrim Hus

No. 8 State St. New York

Herredse Hus og det nye Koningshus for Emigran-
ter Barge Office

Artikeltigt Herberg for Ind-
vandrere og andre Rejsende

Pastor E. Petersen, Emigrantmission-
nær, træffes i Pilgrim-Hus og
saaer Emigranterne hi med
Hæd og Daad.

Self. telefonnummer fra Ordet, fjæret med Be-
line Street Car 1100 til 1100.

Pacific Distrikts Præster.

- Berg, N. I. Kalispell, Mont.
- Blakkkan, I. § 201 Everett, Wn.
- Christensen, M. A. Genesee, Ida.
- Foss, L. C. Stanwood, Wash.
- Grønsberg, O. 1663 Howard St.
[San Francisco, Cal.
- Hagoes, O. Lawrence, Whatcom
[Co. Wash.
- Harstad, B. Parkland, Wash.
- Holden, O. M. Astoria, Oregon.
- Ingebrigtsen, C. B. Rockford,
[Wash.
- Jensen, A. H. Cor. A. & Pratt
[Strs. Eureka, Cal.
- Johansen, J. 521 Nelson Ave.
[Fresno, Cal
- Larsen, T. Parkland Wash
- Lane, Geo. O.
Box 238, Fairhaven, Wn.
- Nissen, L. Wilbur, Wash.
- Orwell, S. M.
425 Ea. 10. St. Portland, Or.
- Pedersen, N. Silverton, Oregon.
- Rødsäter, Theo. A. Anaconda,
[Mont.
- Sperati, C. A. 2550 So. I Str
[Tacoma, Wash.
- Stensrud, E. M. 2017 Howard
[Str. San Francisco Cal.
- Moses, J., 2122-1st. Ave.
Seattle, Wn.

Abonner paa "Pacific Herald"
for 50c om Aaret.

SCANDINAVIAN-AMERICAN BANK

A. E. Johnson, Pres. H. E. Knatvold, Treas.

BERLIN BLDG. COR. 11th & Pac. Ave.

CAPITAL, - - - - - \$100,000.

Almindelig Bankforretning udføres. Betaler 4 Procent
paa Indskud. Veksler paa skandinaviske og fremmede Lande
kjøbes og sælges. Sælger skandinaviske Kroner. General
Dampskibs og Emigrations Agenter.

Tacoma - - - - - Washington.

A. S. Johnson & Co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.

Estimates Given on Papering and Glazing.
We Carry a full line of Wall Paper and
Room Mouldings, Sash
and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE.

TELEPHONE 505. - - - - - Tacoma Wash

THE METROPOLITAN BANK

I Vanderbilt Building. Hj. af Pacific Ave. og 13de St.

Åben daglig fra Kl. 10. til 3.
Lørdag fra Kl. 10. til 12.

D. H. Caspar.
E. W. Snow.
O. G. Selvig.
J. O. Vanderbilt.

President.
V. Præsident.
Cashier
Asst Cashier.

4 per ct Rente

Renterne udbetales hver 6 Maaneder, 1ste Januar og 1ste Juli. Andis-
ninger paa alle Sted r-i Europa. De skandinaviske og det tyske Sprog tales.

ABONNER PAA

PACIFIC HEROLD!

—Blot 50 Cents om Aaret. Overskuddet gaar til Pacific
Lutheran University.—

"HEROLD"

indeholder Betragtninger, kirkelige Nyheder, Missions Ny-
heder, Kyst Nyheder, samt en hel Del Fortællinger og Skildringer
passende til Læsning i Kvindeforeninger, Skolen og-Hjemmet
Lærere bør især merke sig Herolds Katekismusfortællinger.

PACIFIC LUTHERAN UNIVERSITY ASS'N.

Parkland-Nyheder.

Niere af Eleverne kommer til at rejse hjem, naar denne Termin er ude.

— 0 —

John Lunte er nu i betydelig Beskring og kan nu sidde oppe det meste af Dagen.

— 0 —

Past. O. Raberg ventes i Løbet af næste Uge tilbage fra Stanwood, hvor han fremdeles opholder sig.

— 0 —

Miss Louise Nelson fra Belgrade, Minn., og Dr. Jensen fra Tacoma aflagde Stolen forleden Dag et Besøg.

— 0 —

Miss Etie Kraabel, som er en af vor Skoles gamle Elever, er i denne Uge reist til Detroit, Wn. Hun er blevet ansat som Lærerinde i Commonstolen hersteds.

R. J. Johnson har i denne Uge aflagt vor Skole et venligt Besøg.

Dr. Johnson har i flere Aar drevet Forretning i Arlington, Wn.

— 0 —

Guds Tilfælde.

Et godt bygget Hus er tilfaldt paa Parkland. Huset har 6 Værelser foruden Klosets. God Grund. 3 Votter 25 X 100 Fod hver. Pris \$500.00, hvoraf endel Kontant, Resten paa gode Betalingsvillkaar.

A. Haugsrud.

Astoria, Oregon,

27de Februar 1899.

Kjære Derald!

Da det nu er hængslet en rum Tid, siden noget var skrevet fra disse Ranter, vil jeg i al Hast indsende nogle Linjer.

Julehøjtiden med alle dens Festligheder gik forbi med den ledvante Hurtighed. Skjønt det regnede ganske meget Juledag, havde dog ganske mange indfundet sig i Kirken for at lytte til det gamle og dog altid nye Juleevangelium om Barnet i Krybben og for at lægge sit Østidsoffer paa Alteret, som ogsaa vidne om, at man havde Coangeliet hørt.

Anden Juledag holdt jeg Gudstjeneste i Lower Beaver Menighed nær Quincy, Ore. Der havde ved den Anledning mødt frem saa emtrent høvrenske Standinav i Omegnen. Det var i Sandhed glædeligt at se, Poinder saavel som Mand, gamle saavel som unge ikke stode Regnet eller frugtede Sølen, men havde trukket paa sine "Gumboots" og kom trassende til Gudstjenesten, enten Veien var kort eller lang. Jeg kom unvillig til at tænke paa, hvor ofte man undskylder sig med, at "Veiet er saa daarligt" og "Veien er saa lang",

at man ikke kan komme til Gudstjenesten. Ja, endog i Boerne kan man gjøre denne Undskyldning gjældende, hvor man har det rene Fortrang at gaa paa, og hvor Veien selv ikke er saa svært lang selv for dem, som har længet at gaa. Men tro ikke Veien til Himlen er endda længer.

Jungen vil negte, at det er lettere for gamle Adam, at man bliver siddende hjemme istedetfor at tage paa sig sin Helligdagsdragt og gaa til Kirke, enten Veiet er sligt eller sligt. Men saa skal vi ogsaa komme ihu, hvad Preiseren har sagt: "Den Port er smædet og den Veien er trang, som fører til Livet, og de er saa, som finde den." Men vil man være med blandt de saa, som finder frem til Livet, da følger det af sig selv, at man maa være villig til at gaa igjennem den smædede Port og vandre paa den trange Veien. Derfor der nu med "den smædede Port" og "den trange Veien" ikke mentes noget mere end at gaa til Kirken et par Gange om Søndagen, saa maatte vi visselig indse, at Porten til Himlen ikke var saa smædet endda. Men der menes noget mere end dette. Med nævnte Eftersprog menes, at man hele Livet igjennem skal underkaste sig eget onde "Jeg" og vandre i Selvfornægtelse og Nødsnød. "Den vellystige maa forsværge sit Hjød med dets Begjæringer, den egenlige bøde sig for Korsets Viddom, blive en Korsets Daare, den egenlystige lære at tjene, at hans Død er ormstulken og blive en fattig i Nøden." (Riddervold) Og dette er selv ikke let. Det er kun ved Guds Kraft, at man er istand til det. Men Gud meddeler ikke denne sin Kraft umiddelbart. Det har været hans velbehagelige Vilje at benytte sig af Midler. En af disse Midler og det almindeligste er Ordet. Naar Menneket altsaa ikke gaar og hører Ordet, saa ofte man paa nogen Maade kan, saa gæder man ikke alene an mod et bestemt Guds Bud, men man unddrager sig netop det Mittel, hvorved Gud meddeler sig til Menneket og giver det Kraft til at imodstaa Synden. Selvfølgelig vil den, som alvorlig stræber efter at vandre paa den trange Veien, stige til Kirke for at hente Kraft til at modstaa Synden og gaa frem i Helliggjærelsen. Det er ligesaa umuligt for en kristen at vandre paa den trange Veien uden stigtig Brug af Guds Ord, som det er for en Plante at vokse og trives uden Regn eller uden at blive vandet.

Det kan ganske synes underligt for en Del, at Gud netop skulde have valgt denne Maade at forberede Menneket for Guds Rige paa, men han har nu en gang valgt den Veien, og da kommer det sig ikke for os, hans Skabninger, at spørge ham, hvorfor han har bestemt det saaledes. Vil vi være ham lydige og ikke gaa fortabte, saa maa vi visselig underkaste os hans egen Orden.

Hjerde Julebudsaffinen havde vi Juletræfest for Søndagskolebørnene. Kirken blev saa fuldpakket, at Børnene maatte sættes omkring Alteret og Juletræet for at give Folket Plads, og endda maatte en Del gaa hjem igjen, fordi de ikke kunde komme ind. Skjønt Gudstjenesten i Almindelighed er forholdsvis godt besøgt, kunde jeg dog ikke andet end ønske: Vil denne store Skare vilde komme til Kirke hver Søndag og høre Guds Ord, hvilken Betsignelse! Thi Gud siger jo, at hans Ord ikke skal vende tomt tilbage, men gjøre, hvad han behager og lystelig udsæ, hvad han sender det til.

En Nærlighed ved denne Juletræfest var, at selve Træet blev taget af "Kirkeløtten." Der stod udenfor Kirken et ensligt, edværgent Træ, den eneste Leaning af den oprindelige Bilslov. Da det ved Kirkenes Flotning alligevel maatte hugges ned, og da det særlig egnede sig til Juletræ, blev det ved denne Anledning bragt indenfor og plantet paa Kirkegulvet. Om en kort Stund var det af stiftige Hænder istæt sit Østidsdragt. Da Lykene blev tændt, frembød det med sin edværgne Bedækning, sine Lys og sine Gaver, et skøndhed vækket Sindbillede paa ham, hvis Kjærlighed til os Menneker er evig og uforanderlig, som er Verdens Lys, og som er den største Gave, Gud nogeninde har givet til Menneket. Søndagskolebørnene havde indset et Program for Afteningen, og de gjorde sine Sager godt i Forhold til den Tid de havde haft til Forberedelse.

I Vinter har her været en hel Del Regn i Astoria. Nu, dette er en ganske almindelig Ting her. Men især har det, efter sigende, været mere end almindeligt. Det har regnet næsten hele Liden lige siden Iuli for Jul. Den første Uge i Februar havde vi dog til Afveksling ikke saa lidt Sne, og saa kaldt var det, at Thermometeret holdt paa at ville krybe ned til 0. Monstrene fryser i Haven og i Huset; Vandledningerne fryser til de gik isvader. Foll og Hø Hjalp og kaldte Lænder. Dog det varede ikke længe, før det beklagede Regn atter vendte tilbage og drev Kulden paa Dør.

Om Vinteren trives man her bedst da, naar det regner. Kommer der Østvind med klar Himmel og koldt Veir, saa følger ogsaa Fortjælelse og anden Snydem umiddelbart efterpaa. Saaledes har vi heller ikke i Astoria været fri for La Grippe i Vinter. Kan hævde den ikke har været hos os, som paa mange andre Steder, men ogsaa her har den aflagt talrige Besøg, ja, gjør det endnu. Men Astoria er dog i det hele taget et sundt Sted, og dette er meget at takke Gud for, thi det største jordiske gode, som Menneket kan eje, er vel Sundheden.

(Næst.)

Det aarlige "Clearance Sale" foregaar nu i Trommasds Dry Goods Store, 1107 Tacoma Ave. Godtjoh paa Dragoos, Undertøj, Ladies Capes samt Vegetat af forskellige Slags, Bilschrammer, Sammetarklæder, osv. Besigt Afteningen.

Parkland Avertissementer.

JOHN O. BROTTM,
Dealer in General
Merchandise,
Groceries,
Dry Goods,
Clothing, Boots
and Shoes
School Supplies
and Notions.

PARKLAND, WASH.

J. C. PETERSEN,

PARKLAND, WASH.

Practical Horse-Shoer
and
Wagon - Maker.

All kinds of Repairing done
at Reasonable Prices.

Give me a call.

Telephone ..... Parkland

KRAABEL & ERICKS

Dealers in
Groceries
Hardware
Patent Medicine etc.
School Books, Stationary Stu
dents supplies a speciality.

PARKLAND, - - - WASH.

S. SINLAND

Kontraktør & Bygmester
Udfører al Slags Snedkerar-
beide.

Husbygning en Specialitet.
PARKLAND, - - - WASH

Whatcom, Fairhaven and
Seattle Route.

STR. BAY CITY
den eneste Propeller paa denne
Route.

Afgaar fra Commercial Dock
Tacoma, hver Tirsdag, Torsdag
og Lørdag, Kl. 2 Eftm. for Seat-
tle, Anacortes, Fairhaven og
Whatcom.

Afgaar fra Whatcom hver
Søndag, Onsdag og Fredag Kl
8 Eftermiddag.

Fare, til Seattle, 0.50, Return,
0.85; Whatcom, \$1.25, Return, \$2.

W. H. ELLIS, EIER,

W. J. ELLIS, TRAF. MGR.